

משום כך גבאי צדקה נוטלים שכר כנגד כל הנותנים צדקה. בא ראה, ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים - אלו הם כל העומדים להזון ולהשקות ממנו. ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו. אתו - זו כנסת ישראל. אחיו - אלו שאר המרפבות החילות, שכתוב בהם למען אחי ורעי.

דבר אחר, ולא עמד איש אתו - בזמן שהקדוש ברוך הוא בא להתחבר עם כנסת ישראל. בהתודע יוסף אל אחיו, בזמן שהקדוש ברוך הוא היה מתחבר בהם בישראל, משום שהם נוטלים לבדם, ולא חבור של עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות עמם. משום כך, (במדבר כט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם, שהרי בזמן הזה הקדוש ברוך הוא לבדו בחבור אחד עם ישראל, שכתוב בהם למען אחי ורעי, כמו שבארנו.

רבי ייסא פתח הפסוק, בזמן שהקדוש ברוך הוא יקים את כנסת ישראל מן העפר וירצה להנגם נקמה מעמים עובדי כוכבים ומזלות, אזי כתוב (ישעיה 40) ומעמים אין איש אתי, וכתוב כאן ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו, כמו שנאמר וינטלם וינשאם כל ימי עולם. ורא יכל יוסף להתאפק. רבי חזקיה פתח ואמר, (תהלים קכג) שיר המעלות אליך נשאתי את עיני השבי בשמים. הפסוק הזה בארורו ונתבאר, אבל בא ראה, אליך נשאתי את עיני, וכתוב (תהלים קכא) אשא עיני אל ההרים. אלא, זה למעלה וזה למטה. אשא עיני אל ההרים - זה למעלה, כדי להמשיך ברכות ממעלה למטה, מההרים הללו

לקביל פלהו דיהבי צדקה. תא חזי, ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים, אלין אינון כל דקיימי לאתזנא ולא־תשקייא מניה. ולא עמד איש אתו (דף רח ע"ב) בהתודע יוסף אל אחיו. אתו, דא כנסת ישראל. אחיו, אלין שאר רתיכין חיילין, דכתיב בהו (תהלים קכב) למען אחי ורעי.

דבר אחר, ולא עמד איש אתו. בזמנא דקודשא בריה הוא אתי לאזדווגא בכנסת ישראל. בהתודע יוסף אל אחיו, בזמנא דקדשא בריה הוא הוה מתחבר בהו בישראל, בגין דאינון נטלי בלחודייהו, ולא חבורא דעמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות בהדייהו. בגין כך (במדבר כט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם. דהא בזמנא דא, איהו קדשא בריה הוא בלחודוי, בחבורא חדא עם ישראל, דכתיב בהו אחי ורעי כמה דאוקמוה.

רבי ייסא פתח קרא, בזמנא דקדשא בריה הוא יוקים לה לכנסת ישראל מעפרא, ויבעי לאנקמא נקמתא מעממיא עובדי עבודת פוכבים ומזלות, כדין פתיב, (ישעיה 40) ומעמים אין איש אתי. וכתוב הכא, ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו. כמה דאת אמר, (ישעיה 40) וינטלם וינשאם כל ימי עולם. ורא יכול יוסף להתאפק, רבי חזקיה פתח ואמר, (תהלים קכג) שיר המעלות אליך נשאתי את עיני השבי בשמים, האי קרא אוקמוה ואתמר. אבל תא חזי, אליך נשאתי את עיני, וכתוב, (תהלים קכא) אשא עיני אל ההרים. אלא, דא לעילא ודא לתתא. אשא עיני אל ההרים, דא לעילא. בגין לאמשכא ברקאן מעילא לתתא, מאלין הרים עלאין,